

Наша илузија је да имамо самосвесне грађане који су информисани и бирају шта ће да гледају, али није тако - оно што гледају утиче на оно што људи мисле, а не обрнуто оценио је Ђорђе Вукадиновић, уредник Нове српске политичке мисли.

Истраживање које је спровела Нова српска политичка мисао показује да се 55 одсто испитаника на питање како се информише одговара "путем телевизије". На другом месту су портали и друштвене мреже које 31 одсто испитаника наводи као начин информисања, док су штампани медији извор информација за свега 6,6 одсто грађана.

Извор информације у великој мери утиче на формирање ставова код грађана, показало је то истраживање.

Када би грађани имали мало разуђенију понуду, релативно нормалну, пре свега на јавном сервису, другачије би мислили.

"Истраживачи кажу да отприлике када прођу први круг питања о томе које новине испитаници читају, које телевизије гледају, остале одговоре могу да убележе - толико је то предвидиво. Ако неко гледа Пинк, или чита Информер, гласа за СНС", рекао је Ђорђе Вукадиновић.

Грађани наводно могу па бирају слободно где ће се информисати према афинитету, али то тако није у пракси, они враћају флокуле, комаде реченице које чују на медијима са којих се информишу, оценио је Вукадиновић и додао да је наша илузија да имамо самосвесне грађане који су информисани и бирају шта ће да гледају, али није тако - оно што гледају утиче на оно што људи мисле, а не обрнуто.

Гордана Суша, новинарка и некадашња чланица Регулаторног тела за електронске медије, оценила је да је суштина да на самосвесне грађане медији не могу тако да утичу, јер они проверавају информације из више извора. Али већина грађана није таква и њима су и намењени програми који не таласају или су бастиони власти и на њих то утиче.

"У томе је трагичан улога РЕМ-а. Да имамо тачне податке о утицају политичких партија на поједине програме, заступљеност људи које врше јавне функције, била би другачија ситуација, а то говори и о валидности изборних услова на наредним изборима", каже.

Она је додала да зато није случајно што се тражи да извештаји Регулаторног тела за електронске медије уђу као законска обавеза и да буду валидни за изборну комисију.

"Сви ти програми су рађени за оне који сричу и једва умеју да се потпишу, и оптилике то је то. А јавни сервиси морају да буду информација едукација и релаксација", додала је Суша.

Вукадиновић прецизира да резултати истраживана показују да они који траже информације углавном одлазе на интернет. У новембру је грађанима постављено и питање: да ли постоји медиј који објективно информише и који је то медиј, а 41 одсто испитаних је рекло да не постоји објективан медиј.

Постоји државни пројекат испирања мозга, каже Суша, и ако председник државе на Пинку у кампањи добије сате, а његов највећи опонент добије 20 минута само у националном дневнику - то је страшно.

"Када би грађани имали релативно нормалну понуду, пре свега на јавном сервису, мало разуђенију понуду, другачије би мислили", додао је Вукадиновић.

"Код већина људи, и то знају медијски манипулатори, сто пута поновљена лаж постаје истина. И кад први пут чујес неки информацију склон си да поверујеш, а већина грађана наседа и зато манипулатори то обилато користе", рекао је он.

Ни у Београду медијска сцена није сјајна, али је избалансиранија и опозиција у Београду има веће шансе да направи пометњу, више неизвесности на изборима.

"Не зато што су Београђани паметнији и лепши, него зато што је медијска слика таква да даје више простора опозицији, па је и однос снага равноправнији. Трка би могла бити макар бити неизвесна", додао је.

Вукадиновић је рекао да су штампани медији полумтрви, "у стању клиничке смрти", док се телевизија држи, а мораће да се промени у складу са технологијом. "Сели на мобилне телефоне, то је оно што нас чека у будућности", казао је.

(Н1)